2001 no. 38

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

REGELING van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 17 augustus 2000, houdende regels betreffende het scheepsidentificatienummer (Regeling IMO-nummer).

Uitgegeven, 15 maart 2001

De minister van Justitie en Publieke Werken,

P.E. Croes

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Handelende in overeenstemming met de Minister van Verkeer en Vervoer van de Nederlandse Antillen en met de minister van Vervoer en Communicatie van Aruba;

Gelet op artikel 5, eerste lid, van de Schepenwet en op artikel 2 van het Schepenbesluit 1965;

BESLUIT:

Artikel 1
Het scheepsidentificatienummer, bedoeld in artikel 2 van het Schepenbesluit 1965, is het nummer, bedoeld in de als bij deze regeling opgenomen resolutie A.600(15) (IMO Ship Identification Number Scheme) van 19 november 1987 van de Algemene Vergadering van de Internationale Maritieme Organisatie.

Artikel 2
Artikel 2 van het Schepenbesluit 1965 is niet van toepassing op:
a. vrachtschepen van minder dan 300 ton;
b. schepen zonder mechanische voortstuwing;
c. pleziervaartuigen;
d. schepen voor bijzondere doeleinden, zoals lichtschepen, drijvende radiostations, en reddingvaartuigen;
e. hopperzuigers;
f. draagvleugelboten en luchtkussenvaartuigen;
g. drijvende dokken en overeenkomstige constructies;
h. houten schepen.

Artikel 3
De scheepseigenaar vraagt het scheepsidentificatienummer aan bij Lloyd's Register of Shipping te Londen.

Artikel 4
Deze regeling treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 5
Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling IMO-nummer.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant, in de Curaçaosche Courant en in het Afkondigingsblad van Aruba worden geplaatst, met uitzondering van de bijlage, die in Nederland ter inzage wordt gelegd bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat,

in de Nederlandse Antillen bij het Departement Scheepvaart en Maritieme Zaken en in Aruba bij de Directie Scheepvaart.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Netelenbos

Toelichting

Op 19 november 1987 heeft de Algemene Vergadering van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) resolutie A.600(15) aangenomen, waarin een systeem werd geïntroduceerd waarbij elk schip van 100 ton of meer wordt voorzien van een uniek identificatienummer (IMO-nummer). In de resolutie is geregeld hoe het nummer te verkrijgen is en wanneer het moet worden gebruikt. Het nummer bestaat uit de letters IMO en wordt gevolgd door het Lloyd's Register of Schipping (LR-) nummer van zeven cijfers, dat in principe elk schip krijgt toegewezen bij de kiellegging. Voor bestaande schepen die nog geen nummer hebben en voor nieuwe schepen kan een nummer worden aangevraagd bij Lloyd's Register. In Nederland wordt het IMO-nummer sinds 1988 op vrijwillige basis toegepast.

Gezien de veel voorkomende fraude met scheepsregistratie is onlangs in IMO-verband besloten dit systeem verplicht te stellen voor bepaalde categorieën schepen. Op 24 mei 1994 heeft de Conferentie van de Verdragsluitende Regeringen die partij zijn bij het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974 (het SOLAS-verdrag, Trb. 1976, 157) besloten dat ieder passagiersschip met een tonnage van 100 ton of meer en ieder vrachtschip met een tonnage van 300 ton of meer moeten zijn voorzien van het unieke IMO-nummer (zie Trb. 1996, 18, blz. 15 e.v.). Deze verplichting (die dus iets afwijkt van de bovengenoemde resolutie op het punt van de tonnages van de schepen waarvoor de verplichting geldt) is opgenomen in voorschrift 3 van hoofdstuk XI van het SOLAS-verdrag en geldt met ingang van 1 januari 1996. De bedoeling van dit systeem is, dat elk schip een uniek nummer krijgt ter identificatie. Dit nummer blijft onveranderd, ook wanneer het schip onder een andere vlag gaat varen of een andere naam krijgt. Het unieke nummer moet worden vermeld op de zeebrief en op de verschillende verplichte certificaten van elk schip. Bij de wijziging van het Schepenbesluit 1965 van 18 december 1997, Stb. 745, is aan dat besluit artikel 2 toegevoegd waarbij wordt voorgeschreven dat ieder schip van 100 ton of meer moet zijn voorzien van een uniek scheepsidentificatienummer.

Artikel 2 van deze regeling bevat de vrijstelling voor vrachtschepen van minder dan 300 ton op grond van de bovengenoemde bepaling van het SOLAS-verdrag en de vrijstelling voor enkele categorieën schepen die in artikel 2 van de bovengenoemde IMO-resolutie worden uitgezonderd. Deze uitzonderingen zijn opgenomen in overeenstemming met het uitgangspunt om nationaal geen hogere eisen te stellen dan in internationaal verband zijn afgesproken. In de praktijk blijken er echter geen belemmeringen te zijn om voor de uitgezonderde categorieën ook een identificatienummer te verkrijgen.

De ontwerp-regeling is op 12 maart 1999 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer 99/0123/NL), ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). Tevens heeft melding plaatsgevonden aan het Secretariaat van de Wereld Handelsorganisatie (notificatienummer G/TBT/Notif.99.215), ter voldoening aan

artikel 2, negende lid, van de op 15 april 1994 te Marrakech totstandgekomen Overeenkomst inzake technische belemmeringen (Trb. 1994, 235). De notificatieprocedures hebben niet geleid tot wijzigingen van de ontwerp-regeling.

In het slotformulier van de regeling is bepaald dat de bijlage bij de regeling wordt bekendgemaakt door terinzagelegging. In Nederland geschiedt de terinzagelegging bij het Directoraat-Generaal Goederenvervoer van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, dat thans is gevestigd aan de Nieuwe Uitleg 1 te Den Haag. In de Nederlandse Antillen geschiedt de terinzagelegging ten kantore van het Departement Scheepvaart en Maritieme Zaken, thans gevestigd aan de Pletterijweg z/n, Parera, Curaçao. In Aruba geschiedt de terinzagelegging ten kantore van de Directie Scheepvaart, thans gevestigd in Suite 229, Royal Plaza, aan de L.G. Smith Boulevard te Oranjestad.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Netelenbos